

מ"ת 30685/12/15 - מדינת ישראל נגד ג'ד ואנונו, פנחס בן דין

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 30685-12-15 מדינת ישראל נ' ואנונו ואח'
תיק חיצוני: 516904/2015

בפני	כבוד השופט אמיר דהאן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. ג'ד ואנונו 2. פנחס בן דין

החלטה

בפני בקשת הנאשם ג'ד ואנונו והנאשם פנחס בן דין, לעיין מחדש בהחלטת בית המשפט ולפיה נקבע כי קיימות ראיות לכאורה שדי בהן כדי להרשיע את הנאשמים במיוחס להם ולבטל את התנאים המגבילים בעניינם.

בבקשה מצוינים ג'ד ואנונו ופנחס בן דין לסירוגין כמבקש 1 ומבקש 2 או נאשם 2 ונאשם 3 ולכן כדי למנוע בלבול יצוינו בשמותיהם מתוך הנחה שנאשם 2 בבקשה הוא ג'ד ואנונו ונאשם 3 בבקשה הוא פנחס בן דין.

קיצור טענות הצדדים

בבקשה זו טוען בא כוח הנאשמים כי:

- הראיות נאספו על ידי סוכן מדיח בהונאה ותרמית וכי עצם ההדחה שוללת את היסוד הנפשי מן העבירות.
- פעולות בלתי חוקיות אשר ניסה הסוכן לבצע נדחו על הסף על ידי הנאשמים
- בסופו של דבר העמסת מכלי הגז הבלתי חוקית לא בוצעה בנוכחות הנאשמים.
- בפרשה אחרת המכונה "פול גז" אשר בה הואשמו 5 חברות גז ו 10 בעלי תפקידים, חזרו הנאשמים שם לעבודה ללא תנאים. הסוכן הוא זה שפנה אל ג'ד ואנונו וזם את הפגישה.
- ג'ד ואנונו ציין כי ימלא את המכלים של הסוכן בתנאי שיחתום על הסכם קבלת שרות ואמירה זו לא הוקלטה על ידי החוקרים.

- פנחס בן דין וגד ואנונו מכירים את הסוכן כאדם העוסק בתחום ולפיכך הנחה ואנונו את בן דין לבצע את ההחלפה מול הסוכן.
 - מהלך הדברים מעיד על הונאה ותרמית של הסוכן כי גרם לפנחס להאמין כי בקשותיו (של הסוכן) מאושרות ע"י ואנונו, דבר השולל את היסוד הנפשי.
 - העמסת המכלים בוצעה על ידי הסוכן ועובד נוסף ללא סיוע של בן דין וללא נוכחות של ואנונו.
 - הסוכן ביקש לקחת מכלים מלאים (אישום 2) אך סורב על ידי פנחס ועל ידי גד.
- פרשת הראיות הזו מעידה כי המשטרה היא זו שיצרה את העבירות ובוודאי שבלא הדחה לא קיימת מסוכנות הנובעת מן הנאשמים.

המאשימה השיבה לבקשה וטענה כי :

- הטענות בדבר סוכן מדיח אינן רלוונטיות כלל להכרעת הדין ומכאן שאינן רלוונטיות גם לראיות לכאורה הנוגעות לסיכויי הרשעה.
- אין חשיבות לשאלה האם כל ההליך הוקלט מאחר ומדובר בסוכן שוטר.
- הבלונים הועברו על ידי פנחס ופנחס באמרתו הפליל את גד ואנונו כמי שנתן הנחיה להחליף בלונים ריקים במלאים (אמרה מיום 7.12.15).
- צפייה בסרטון ועיון בהודעות הסוכן וכן באמרתו של פנחס מצביע על כך שפנחס העמיס את המכלים במו ידיו הכל לבקשת גד ואנונו.

הליכים קודמים :

ביום 29.12.15 ניתנה החלטת חברתי כב' השופטת חדד בעניינו של פנחס בן חדד נקבע על ידה כי ישנן ראיות לכאורה כנגד פנחס בן דין לפיכך ככל שהוגשה בקשה בעניינו הרי שהיא נדחת שכן בעניינו של פנחס בן דין כל שינוי נסיבות וענין הראיות המצביע על עילה לעיון חוזר.

ההפך הוא הנכון.

ביום 7.4.16 ניתנה החלטת חברי כב' השופט יהודה ליבליין לפיה תתקבלנה אמרות הנאשמים כראיה ונדחתה טענתם לפסול קבלת אמרות אלה במסגרת ההליך המכונה "משפט זוטא".

למרות זאת מנוסח הבקשה עולה כי הוגשה בעניינם של שני הנאשמים פנחס בן דין וגד ואנונו.

אשר על כן אני דוחה את הבקשה ככל שהיא הוגשה בעניינו של פנחס בן דין בהעדר עילה של שינוי נסיבות.

הראיות לכאורה בעניינו של גד ואנונו:

בענין גד ואנונו אכן מסורה לב"כ המשיב הזכות להרחיב את טיעוניו בראיות לכאורה.

הפעלת סוכן מדיח ושאלת מעצר עד תום ההליכים מסגרת נורמטיבית:

העיקרון שנקבע בפסיקה בדבר הפעלת סוכן מדיח שנקבע בע"פ 1244/07 - (להלן פרשת בלדב) ואושר בשנית גם בע"פ 1201/12 - (להלן פרשת קטיעי).

"אל למשטרה לשגר סוכן מדיח לאדם אלא אם בידה מידע אמין המחשידו כמי שנוהג לבצע פשעים חמורים מן הסוג המהווה נושא לחקירה, וכאשר השימוש בסוכן הכרחי לצורך קידומה" (פרשת בלדב שם, בפסקה 67 ע"פ 470/83 מורי).

במקרים מעין אלה הורנו בית המשפט העליון קשר הדוק בין סוכנים מדיחים להגנה מן הצדק :

אסקור להלן את הכללים שקבע בית המשפט העליון בעניין סוכן מדיח :

התפתחות הפסיקה והחקיקה כרכה את שאלת הסוכן המדיח עם הדוקטרינה של הגנה מן הצדק ובית המשפט העליון אימץ לאחרונה את כריכת שתי הדוקטרינות זו בזו, תוך שהוא מעיין מחדש בהלכות אפג'ר ודיין וקובע כי במקרים קיצוניים תשמש הדחה בוטה לדבר עבירה כנימוק לפטור מהליכים פליליים במסגרת דוקטרינת ההגנה מן הצדק .

וכך נאמר בפסק דינו של כב' השופט הנדל [רעפ 1201/12 יוסף קטיעי נ' מדינת ישראל].

גישה נוספת הציעה כי יתכן שהעדפת מבחן ה"סתירה המהותית" בסעיף 149(10) על פני מבחנים מצמצמים יותר מעידה על נכונות להרחיב במידת מה את תחומה של ההגנה (ע"פ 5672/05 טגר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פס' 111 לפסק הדין (21.10.07) (להלן: עניין טגר). על רקע התפתחות זו, נידונה בבית משפט זה טענה לפיה מעורבות הרשות בעבירה על-ידי עידוד אקטיבי לביצועה צריכה להקים הגנה מן הצדק.

בית המשפט העליון ממשיך ומחלק שם את ההגנה מן הצדק בשל הדחה לשלושה צמתי התייחסות, באחד מצמתיים אלה הוא קובע את ההלכה הבאה :

עמדתי היא כי ייתכן שבנסיבות חריגות, קיומה של הדחה עובדתית או מעורבות אחרת של גוף פרטי תצדיק ביטול כתב אישום או הפסקת הליך פלילי. זאת אם נוצרת סתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית. להשקפתי, טבעי הוא כי "הדחה" עובדתית תמצא את מקומה בהגנה מן הצדק, אך לא בהגנה מפני אחריות פלילית. שהרי הראשונה בוחנת את ההליך הפלילי במנותק משאלת האשמה של הנאשם, ומאפשרת להביא לביטולו של ההליך ללא בחינת קיומן של כל יסודות העבירה הפלילית. לכן, הפסקת הליכים ולא זיכוי מאשמה - פטור ממשפט ולא מאחריות פלילית.

בפסק דינו של כב' השופט דנציגר באותה פרשה נאמר כך :

בשים לב לאמור לעיל, דומני כי בשלה העת לדון מחדש בשאלה האם יש מקום להחלת הגנת "הפח היקוש" לא רק בשלב גזירת הדין. ברם, לאור הממצאים העובדתיים ונסיבותיהן של הבקשות דנן, כפי שעמד עליהם השופט הנדל בחוות דעתו, נדמה כי הפרשה דנן אינה מהווה את המסד הראוי לדין בשאלה משפטית נכבדה זו ויש להותירה לעת מצוא.

כב' השופט ג'ובראן התייחס גם הוא לשאלה זו ומפיו יש לצטט כך :

1. לגבי הכרעת הדין, דומה כי חבריי מסכימים כי אין מניעה שדוקטרינה זו תיבחן במסגרת הגנה מן הצדק. המחלוקת ביניהם, להבנתי, סבה על תחולת ההגנה כעילה לפטור מאחריות פלילית.....

2. לעניין תחולתה במסגרת הגנה מן הצדק, דעתי כדעת שני חבריי. האפשרות לעשות שימוש בהגנת "פח היקוש" במסגרת הגנה מן הצדק לנאשם כבר הועלתה בפסיקת בית משפט זה ב-ע"פ 1224/07 מדינת ישראל נ' בלדב [פורסם בנבו] (10.2.2010) (להלן: עניין בלדב), שם נקבע כי "אין להוציא מכלל אפשרות כי תתכנה נסיבות חריגות, שבהן תרומתו של סוכן מדיח מטעם הרשות לביצוע עבירה פלילית תהיה כה מהותית, עד כי יהיה בה כדי להקים לנאשם טענת 'הגנה מן הצדק' אשר בהתקבלה, עשויה היא להביא לביטול האישום נגדו" (שם, פסקה 72 לחוות דעתה של השופטת א' פרוקצ'יה. ראו גם: ע"פ 3396/09 אלהיב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] פסקה 29 לפסק דינה של השופטת ע' ארבל (5.9.2011); נקדימון, בעמ' 226-229). כפי שסקר חברי, לשונו הברורה של סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, יחד עם התפתחות הדוקטרינה בפסיקת בית משפט זה, מובילה למסקנה כי דוקטרינת ההגנה מן הצדק מהווה "אכסניה" הולמת להגנת פח היקוש. כל זאת בכפוף כמובן למבחנים שבדין.

אמור מעתה כי על פי הלכת קטיעי הגנה מן הצדק הינה טענה מקדמית אשר יכול ותביא לפטור מהליכים משפטיים, לעיתים אף ללא תלות עם שאלת ביצוע העבירה, ואם כך הם פני הדברים בוודאי עשויה היא לשמש שיקול משמעותי גם בשלב המעצר עד לתום ההליכים.

קשר זה בין טענה להדחה בוטה לדבר עבירה ולשאלת המעצר עד לתום ההליכים בוצע מפורשות עוד בשנות התשעים, בפסיקת בית המשפט העליון ומטעמי צדק בעניין בשפ 2294/92 סלימאן אלסנע נ' מדינת ישראל שם קבע כבוד השופט חשין הלכה כי טענה זו עלולה להביא לשחרורו של משיב ממעצר עד לתום ההליכים וכך נאמר:

"שקלתי בדעתי עוד ועוד את עניינו של העורר שלפנינו, ודעתי נטלטלה לא מעט. נזכור כי מדברים אנו בעבירה חמורה-מכל-חמורה, ואף המחוקק הורה אותנו כי בעבירה מסוג זה ראוי לעצור נאשם, והוא בהתאם להוראת סעיף 21א(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (בין לפי האסכולה המחמירה בין לפי האסכולה המקילה). ואם בסופו של דבר נראה לי כי יש לשחרר את העורר בערבות, אין זאת אלא משום שהסוכנים הסמויים הרחיקו לכת במעשי ההדחה".

אם נקרא את הדברים שהורנו בית המשפט העליון בעניין אלסנאע, יחד ההתפתחות עליה עמד בעניין קטיעי לעיל יתחוויר לנו כי הדחה בוטה לדבר עבירה - דין הוא שתביא לשחרור בערובה.

ומהי הדחה בוטה? נראה שניתן להיעזר במבחן שהובא בע"פ 1224/07 - בלדב:

ובעיני נראה לי כי מקום שהציע סוכן מדיח לאדם לבצע עבירה והוא סירב, או במקום שבו פנה סוכן מדיח לאדם בבקשה לבצע עבורו עבירה, בלא מידע מודיעיני, או מידע ספונטני על היותו של אותו אדם מבצע העבירות מסוג זה, בדרך כלל, אל לו להפציר בו לבצע עבירה זו ואם הפציר, יש מקום לעיין בפטור מהליך פלילי בגין העבירה אשר הגיעה לידי ביצוע בסופו של דבר.

לפיכך יש לדחות את טענת המאשימה לפיה טענת "סוכן מדיח" איננה רלוונטית להליך של מעצר עד תום ההליכים או של שחרור בתנאים.

התקיימות התנאים מן הכלל אל הפרט

כעת יש לבחון אם התקיימו המבחנים להדחה בוטה וקיצונית אשר די בהם כדי לבטל את התנאים בהם מצוי הנאשם ואבנו.

אמרת הסוכן מיום 8.9.15 מעידה כי פנה אל ואנונו וביקש גז ללא הסכם החלפת שירותים.

ואנונו אמר לו שהוא לא עושה שטויות כמו מכירת בלוני ללא הסכם שירותים והוא לא הכתובת לדברים האלה בשל הסיכון, זה לא כלכלי.

באותה שיחה אמר הסוכן שהוא מתעסק בעיקר בבלוני גז גדולים.

אך הסכים לדבר עבורו עם אדם אחר אבו קווידר שיעשה זאת עבורו לאחר שהסוכן הפציר בו והזכיר את הכרותם ארוכת השנים.

ואנונו הבטיח לסוכן ש"לא שכח אותו" וידבר עם אבו קווידר, לאחר ששוחח ואנונו עם קווידר, התקשר אליו הסוכן עוד פעם וואנונו אמר לו שדיבר עם אבו קווידר ואבו קווידר מוכן במחיר של

280 ₪.

בשיחה נוספת אמר הסוכן לואנונו שהוא מפיץ את הגז ברכב רנו קאנגו. ואנונו אמר לו שזה מסוכן לעבוד ככה ולא שווה את הסיכון. לאחר מכן העמיס הסוכן בלוני, והתקשר בדרכו לרומה לואנונו, ואנונו נתן לו את הטלפון של אבו קווידר, הסוכן אמר לואנונו שהוא כבר נמצא בבאר שבוע ושהוא עמוס. לאחר מכן התקשר הסוכן לאבו קווידר ואבו קווידר אמר לו שהוא לא יכול היום, הסוכן חזר אל גדי ואנונו ואמר לו שאבו קווידר לא יכול לספק לו את הבלונים. ואנונו אמר לו שלא ישאיר אותו בלי ויתן לו 5 בלוני גדולים, זרים, מלאים וכך היה. הסוכן נסע למתקן, ואנונו דיבר עם פנחס בן דיין ואמר לו להעמיס ואף נקבע המחיר כאשר השניים מעמיסים את הבלונים בשכיבה ביחד.

בהמשך השיחה הסתבר שואנונו מודע היטב לסכנה, והדבר ניכר במילים שאמר "לך תדע שאין שם צוות. היום זה מפסיק מסוכן והתפיסות חזקות".

באמרת הסוכן מיום 10.9.15 ואנונו מצוטט כמי שאומר שהיום כולם מפחדים, זה לא משתלם, מנהל הגז נופלים עליהם, אבל מבהיר שאם מדובר בכמות גדולה יבדוק אם יכול לעזור.

אמרותיו של הסוכן נתמכות בהקלטות ובאמרתו של פנחס בן דיין אשר מוסר כי קיבל הוראה מגד ואנונו לספק את המכלים.

מצרף ראיות זה עולה כי גם על פי המבחנים אשר הציב בית המשפט העליון בענין "סוכן מדיח" המבצע הדחה בוטה אין בהם כדי לסייע לנאשם גד ואנונו.

אומנם טרח ואנונו לציין כי הוא איננו מתעסק בעניינים לא חוקיים כפי שביקש ממנו הסוכן אך היתה זו אמירה ושוברה בצידה שכן מיד הציע לתווך בפעולה בלתי חוקית דומה, תיווך בה ומשלא עלתה יפה דאג לביצוע בעצמו.

סירוב זה איננו נחשב לסירוב של ממש במבחנים אותם הציבה הפסיקה.

לענין טענות הסניגור האחרות, יש לקבוע כי הכרות מוקדמת ואמירות כאלה או אחרות בדבר רצון לבצע דברים באופן חוקי אינן שוללות את הראיות שהושגו כתוצאה מההדחה.

ההדחה אינה עולה במקרה זה כדי תרמית, הפעולות הבלתי חוקיות נשלטו בכל העת על ידי הנאשם גד ואנונו ביוזעין, גם אם מתוך הסתייגות שמקורה בחשש להיתפס ואין בכך שהנאשם גד ואנונו לא היה במקום ביצוע העבירה כאשר הועמסו המכלים כדי להעלות או להוריד מאחריותו.

טענת ההפליה שטען לה ב"כ הנאשם מפרשת "פול גז", נטענה באופן שאינו מאפשר את בדיקתה ומכל מקום אין לראות בפסיקה שונה ואחרת בענין של הערכת סיכון כפסיקה מחייבת שכן כל אדם והראיות נגדו, הנתונים העולים מהם והערכת המסוכנות אשר מחייבת את החלופה או את המעצר. לכל היותר ניתן לדון בטענת הפליה כלפי נאשמים באותו התיק אשר בצעו מעשים זהים או דומים מאד וגם אז לעיתים נסיבותיהם האישיות מובילות לקביעה בדבר אבחנה מוצדקת ולא הפליה פסולה.

טענות לעוצמת המסוכנות

גם עיון נוסף בראיות לכאורה לא מצביע על כך שמסוכנותו של גד ואנונו קטנה ממה שהעריך בית המשפט מלכתחילה.

נראה כי רצונו של גד ואנונו לעזור לאדם החפץ לקנות ממנו גז, גם במחיר של פעולות בלתי חוקיות במהלך הרגיל של העסקים, הינו רצון עז וסופו של דבר מכריע את הכף כנגד החשש הברור להיתפס.

משום כך התנאים אשר נקבעו לשחרורו של גד ואנונו, תואמים את הראיות לכאורה ואין להתערב בהם, מה גם שהוקלו במשך הזמן על ידי חברתי השופטת דינה כהן.

אשר על כן אני קובע כי ישנן ראיות לכאורה שדי בהן כדי להקים סיכוי סביר להרשעתו של גד ואנונו במיוחס לו בכתב האישום וכי לא חל שינוי בהערכת מסוכנותו.

התנאים יעמדו על כנם.

המזכירות תעביר העתק החלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ה' ניסן תשע"ו, 13 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.